

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului și de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

GUZIC Serghei XXXXX, născut XXXXX,
domiciliat mun. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.05.2017 – 24.07.2018;

Instanța de apel: 17.08.2018 – 20.02.2019;
14.11.2019 – 19.02.2020;

Instanța de recurs: 13.05.2019 – 01.08.2019;
29.05.2020 – 08.07.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 24 iulie 2018, Guzik Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul la 28 februarie 2017, aproximativ la ora 01:00, acționând cu intenție directă unică în scopul unui raport sexual săvârșit prin constrângere fizică în complicitate cu Berezovscaia Sofia fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în XXXXX, i-a aplicat lui XXXXX lovituri cu mâinele peste față, prin constrângere fizică, manifestată prin răsucirea mâinilor și legare la spate, au imobilizat-o pe ultima sau aceasta în pat. Guzik Serghei împreună cu Berezovscaia Sofia au dezbrăcat-o și au descălțat-o XXXXX, și mai apoi, contrar voinței ultimei, Guzik Serghei a întreținut cu ea în raport sexual de mai multe ori pe parcursul nopții din 28 februarie 2017 spre 01 martie 2017. Berezovscaia Sofia, îl încuraja pe Guzik Serghei la acțiunile de viol.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către avocatul Fedosenco Margarita împreună cu inculpatul, care a solicitat, casarea sentinței, cu pronunțarea unei sentințe de achitare din motivul lipsei componentei de infrațiune.

În susținerea apelului, avocatul și inculpatul au invocat următoarele că:

- de către instanța de fond nu s-a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv;

- nu s-au apreciat ca veridice declarațiile inculpatului, care atât în cursul urmăririi penale cât și la judecarea cauzei în fond a declarat că nu a violat-o pe partea vătămată, mai mult la inițiativa ultimei au venit la ea;

- faptul că inculpatul nu a violat-o pe partea vătămată se confirmă și prin declarațiile martorului XXXXX, care era prietenă cu XXXXX;

- partea vătămată s-a adresat la poliție cu scopul de a primi bani prin șantaj de la Guzic Serghei, fapt confirmat și prin declarațiile martorului XXXXX;

- fiul părții vătămate a caracterizat-o pe victima negativ, spunând că aceasta ducea un mod de viață amoral, consuma alcool, avea relații sexuale, din care motiv ea a plecat de la casa părintească;

- din certificatul contravențional pe numele lui XXXXX rezultă că aceasta de nenumărate ori a fost trasă la răspundere contravențională, fapt ce vorbește despre comportamentul acesteia, și confirmă versiunea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, s-a respins apelul declarat ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

5. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță în mod obiectiv și corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a concluzionat precum inculpatul a comis infrațiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a remarcat faptul că nerecunoașterea vinei de către inculpat, dreptul său la apărare și libertatea de nemărturisire împotriva sa, consfințite la art. 17 și 21 Cod de procedură penală, nu se echivalează cu achitarea acestuia sau încetarea procesului penal, în cursul judecării cauzei fiind prezente probe care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.

Argumentele inculpatului despre nevinovăția sa, au fost verificate în cadrul urmăririi penale cât și la judecarea cauzei în fond, dar nu s-au confirmat, așa cum probele cercetate au indicat asupra faptului că fapta a fost comisă de inculpatul, iar acestea fiind înaintate doar în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Cu referire la pedeapsa aplicată față de inculpat, instanța de apel a reținut faptul că prima instanță a respectat principiile și criteriile de individualizare a pedepsei, dând deplină eficiență scopului pedepsei penale, aplicându-i inculpatului o pedeapsă cu închisoare în limita normei penale și potrivit circumstanțelor cauzei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților din cererea de apel, astfel

specificând că vinovăția inculpatului s-a bazat nu numai pe declarațiile părții vătămate dar și pe datele stabilite în cadrul audierii martorilor XXXXX, XXXXX, cercetării la fața locului a domiciliului lui Guzic Serghei, expertizei medico-legale în baza căreia s-a constatat că la partea vătămată au fost depistate vătămări corporale, confruntările dintre partea vătămată, martori și inculpat, precum și alte probe care coroborează între ele.

Cu referire la datele prezentate de către apărare ce caracterizează personalitatea victimei, instanța de apel a specificat faptul că acestea nu pot nega existența violului, or actul de viol a fost confirmat nu numai de partea vătămată, dar și de martori, raportul de expertiză și alte probe. Astfel că s-a stabilit cert că inculpatul a avut un comportament agresiv, urmat de violența fizică și viol.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului și inculpatul au declarat recursuri ordinare.

6.1 Avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, invocând drept temeuri pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod penal, a solicitat casarea deciziei și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

Invocând faptul că:

- de către instanță nu s-a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv;
- nu s-au apreciat ca veridice declarațiile inculpatului, care atât în cursul urmăririi penale cât și la judecarea cauzei în fond a declarat că nu a violat-o pe partea vătămată, mai mult la inițiativa ultimei au venit la ea;
- faptul că inculpatul nu a violat-o pe partea vătămată se confirmă și prin declarațiile martorului Berezovscaia Sofia, care era prietenă cu XXXXX;
- partea vătămată s-a adresat la poliție cu scopul de a primi bani prin șantaj de la Guzic Serghei, fapt confirmat și prin declarațiile martorului XXXXX;
- fiul părții vătămate a caracterizat-o pe victima negativ, spunând că aceasta ducea un mod de viață amoral, consuma alcool, avea relații sexuale din care motiv a plecat de la casa părintească;
- din certificatul contravențional pe numele lui XXXXX rezultă că aceasta de nenumărate ori a fost trasă la răspundere contravențională, fapt ce vorbește despre comportamentul acesteia, și confirmă versiunea inculpatului.

6.2. Inculpatul fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, rejudecarea cauzei, cu achitarea acestuia, invocând faptul că:

- atât sentința cât și decizia de condamnare sunt neîntemeiate;
- în plângerea părții vătămate nu este indicat faptul că anume el a săvârșit actul de viol;
- nici martorul XXXXX, nici raportul de expertiză medicală nu au confirmat faptul violului;

- nu a fost elucidat faptul de ce partea vătămată a fost îndreptată la efectuarea expertizei abia după 7 zile de la săvârșirea violului;

- sunt declarațiile martorilor care confirmă poziția apărării, și care nu au fost apreciate de către instanțele de fond.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor invocând faptul că instanța de apel s-a expus argumentat la toate argumentele invocate de recurenți, corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 august 2019, recursurile ordinare declarate de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului și de către inculpatul au fost admise, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată.

9. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit a constatat admiterea recursurilor din următoarele considerente.

Din textul recursurilor declarate, s-a constatat că, recurenții au formulat critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la erorile prescrise la pct. 6), 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocând faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Studiind textul recursurilor ordinare declarate s-a constatat că în speță se confirmă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume decizia instanței de apel nu a cuprins motivele pe care s-a întemeiat soluția.

Verificând argumentele expuse în textul recursurilor, în raport cu actele cauzei și probele administrate, Colegiul penal la constatat că judecând apelul, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție motivată superficial, fără a se expune clar asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, la adoptarea deciziei, instanța de apel nu a elucidat acele fapte importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a pătruns în esența problemelor de fapt și de drept, acceptând erorile comise de prima instanță, cu privire la descrierea faptei, la calitatea probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată și la dubiile privind corectitudinea calificării acțiunilor inculpatului ce a dus la pronunțarea unei soluții motivate superficial.

Astfel, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile inculpatului și a avocatului acestuia invocate în cererea de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare asupra chestiunilor care au importanță decisivă în cauză, prin ce a

admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei la data de 28 aprilie 2017 de către organul de urmărire penală a fost dispusă disjungerea cauzei penale în privința lui Berezovscaia Sofia, bănuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal (f.d. 95, Vol. I), comisă împreună cu Guzic Serghei, recunoscută ca bănuită și interogată în speța dată (f.d. 78-84, Vol. I).

Colegiul penal lărgit a evidențiat faptul că la judecarea cauzei în primă instanță Berezovscaia Sofia a fost audiată în calitate de martor al acuzării în speța dată, dând declarații referitoare la învinuirea adusă inculpatului Guzic Serghei (f.d. 143-145, Vol. I), totodată ea fiind indicată în fapta constatată de prima instanță ca coautor (f.d. 180, Vol. I) la comiterea infracțiunii de către inculpatul Guzic Serghei, fiind calificate acțiunile ca comise de două persoane.

Conform art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, nu poate fi citată și ascultată ca martor persoana față de care există anumite probe că a săvârșit infracțiunea ce se investighează.

Având în vedere cele menționate supra, Colegiul penal lărgit a declarat că de către instanța de apel nu au fost elucidate toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă și justă a cauzei în partea descrierii faptei constatate, clarificării statutului lui Berezovscaia Sofia în speța dată și calificării infracțiunii imputate inculpatului, or inculpatul este condamnat prin sentință pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, împreună cu Berezovscaia Sofia, în privința căreia cauza a fost disjunsă, totodată ultima a fost audiată ca martor având statut de bănuită.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2020, apelurile avocatului Fedosenco Margarita și al inculpatului au fost admise din alte motive, cu casarea sentinței și pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care s-a recunoscut vinovat Guzic Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, și s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis cererea inculpatului cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

În condițiile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare stabilită de 6 ani s-a redus cu 245 zile, pentru perioada în care Guzic Serghei s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr. 11 Bălți.

11. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată a apreciat just acțiunile inculpatului, corect încadrându-le în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Fapta imputată lui Guzic Serghei și-a găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în instanța de fond, verificate de instanța de apel, probe care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul, că circumstanțele descrise și reținute în sarcina inculpatului au avut loc, iar argumentele apărării invocate în susținerea nevinovăției poartă un caracter declarativ și au fost invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru infracțiunea comisă.

Astfel, instanța de apel a subliniat că deși inculpatul nu recunoaște faptul violului comis față de XXXXX, fapta imputată s-a confirmat prin plângerea înaintată de partea vătămată (f.d. 3, Vol.I), potrivit căreia, s-a solicitat de a se lua măsuri față de Guzic Serghei care la 28.02.2017, a aplicat violență fizică și a violat-o, precum și declarațiile acestuia depuse la etapa urmăririi penale.

Declarațiile date de partea vătămată au fost ulterior susținute de aceasta în cadrul confruntărilor petrecute între ea și Guzic Serghei. În coroborare cu cele declarate de partea vătămată și în conformarea vinei inculpatului, este raportul de expertiză judiciară nr. 159 din 09.03.2017, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a lui XXXXX s-a depistat echimoză în jurul ochiului stâng, care a fost produs prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur. Echimoza descrisă se califică la vătămări corporale neînsemnate. Echimoza putea apărea în cele mai diferite circumstanțe, inclusiv posibil și în cele indicate prin acțiunile traumatică a unui obiect contodont dur cum ar fi pumnul. Vătămări corporale caracteristice pentru opunerea de rezistență nu s-au depistat. Vătămări corporale caracteristice pentru căderea de la înălțimea propriului corp nu s-au depistat.

Vinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor XXXXX, XXXXX și XXXXX. Instanța de fond greșit a constatat fapta infracțională ca fiind dovedită și ca fiind săvârșită în complicitate cu XXXXX. Prin ordonanța procurorului din 28.04.2017 s-a dispus disjungerea cauzei penale în proceduri separate. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel din 27.11.2019, Berezovscaia Sofia a fost considerată condamnată în baza art. 42 alin. (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal la pedeapsă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis. În această ordine de idei, în sentință trebuia să se indice despre săvârșirea infracțiunii de către inculpat împreună cu alte persoane, fără precizarea numelui și prenumelui.

Studiind cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate, instanța de apel a remarcat că, instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare, însă incorect a apreciat cuantumul acestuia stabilindu-i pedeapsa de 7 ani închisoare.

În condițiile speței, s-a redus de la 7 la 6 ani închisoare, ținând cont de împrejurările cazului ce s-a referit la fapta infracțională comisă, care s-a calificat ca gravă, atitudinea inculpatului față de această faptă și față de procesul derulat în privința sa, nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit în cele comise, ținând cont de personalitatea

inculpatului, care deși nu este la prima abatere însă a executat integral pedeapsa anterioară. Pedeapsa stabilită în acest quantum este proporțională faptei comise de către inculpat, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, de restabilirea echității sociale, de corectarea vinovatului. În opinia instanței de apel respectiva pedeapsă va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar în condițiile prezentei spețe corectarea lui Guzic Serghei în condiții de suspendare parțială condiționată a executării pedepsei este imposibilă.

Pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel, inculpatul a înaintat cerere, prin care a solicitat reducerea pedepsei în legătură cu constatarea aflării sale în arest în condiții contrare prevederilor de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit încheierii din 13 decembrie 2019 emisă de judecătoria Edineț, sediul Briceni, s-a admis plângerea lui Guzic Serghei și s-a constatat, că acesta a fost deținut în perioada 24 iulie 2018- 22 martie 2019 în penitenciarul nr. 11 Bălți în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în total o perioadă de 245 zile în calitate de prevenit. În atare împrejurări, instanța de apel a admis cererea ultimului și a redus termenul de pedeapsă în legătură cu încălcarea drepturilor acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului și inculpatul au atacat-o cu recursuri ordinar.

12.1 Avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului a înaintat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii de achitare.

În motivare recurentul a indicat că:

- inculpatul atât la urmărirea penală cât și în timpul ședințelor de judecată a dat declarații consecutive identice, fapt ce vorbește despre veridicitatea lor referitor la faptul că nu a comis infracțiunea;

- lipsa leziunilor corporale pe corpul părții vătămate caracteristice și specifice pentru astfel de cauze, ce s-a confirmat prin concluziile experților judiciari- medicale, combat cererea ei de viol și opunerea de rezistență din partea sa;

- instanța de fond și cea de apel nu doar nu a apreciat probele dar au făcut trimitere ca probe ce dovedesc vinovăția inculpatului;

- din declarațiile fiului părții vătămate s-a depistat că din cauza comportamentului amoral al mamei, el nu locuiește cu ea.

- din cazierul contravențional al părții vătămate s-a demonstrat că a fost atrasă la răspunderea contravențională pe art. 69, 104, 78 alin. (2), 354, 342 Cod

contravențional. În perioada anchetei a fost luat obligația de a se prezenta la SUP, din motiv că nenumărate ori au fost amânate acțiunile de ancheta din motivul neprezentării ei.

12.2 Inculpatul a depus recurs ordinar, fără a invoca temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și achitarea acestuia.

În motivarea recursului inculpatul a indicat că instanțele nu au examinat cauza sub toate aspectele, nu s-a apreciat ca veridice declarațiile lui privind nevinovăția sa în comiterea acestor acțiuni față de partea vătămată. Inculpatul critică probele și motivarea deciziilor, care sunt combătute prin declarațiile martorilor care confirmă poziția inculpatului și care nu au fost apreciate de către instanța de fond.

13. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor avocatului și inculpatului, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădite neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

14.1 Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază *în drept* pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs depuse de apărătorul Cojocar Rodica, instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârile recurate sunt conforme legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să le afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția instanțelor de fond adoptate pe caz în privința inculpatului.

În corespundere cu dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către titularul cererii de recurs.

Din conținutul recursului declarat de apărătorul inculpatului se constată că acesta, deși face referire expresă la temeiul de casare din art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea totală a deciziei instanței de apel, de altfel și a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Guzic Serghei, totuși printre argumentele recurentului nu se regăsesc careva critici fondate sau erori esențiale de drept ce ar duce la răsturnarea soluției

privind vinovăția inculpatului în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu liberarea lui de răspunderea penală, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Analizând textul cererii de apel în paralel cu cel din recurs, instanța constată că același apărător critică aceleași chestiuni factologice, și anume declarațiile martorilor XXXXX, XXXXX și XXXXX, ce confirmă evenimentele relatate de inculpat, lipsa leziunilor confirmate prin raportul de expertiză judiciară nr. 159 din 09.03.2017 (vol. I, f.d. 47-48), plângerea depusă de partea vătămată, ezitarea acesteia de a trece examinarea medicală.

Deși recurentul insistă asupra faptului că nu a primit răspunsuri detaliate la toate alegațiile sale din cererea de apel, Colegiul Penal constată că în decizia recurată se conțin argumentele de rigoare care au condiționat respingerea cererii, ca nefondată, mai precis acestea se cuprind în punctului 11 din hotărârea instanței de apel.

În același context, Colegiul Penal reiterează că, în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, cu fiecare ocazie posibilă se reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu actele cauzei.

Respectiv, Colegiul nu poate să achieseze la argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută soluția privind vinovăția lui Guzic Serghei în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc toate elementele infracțiunii nominalizate.

Pe cale de consecință, reieșind din raționamentele expuse supra, Colegiul va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentului recurs, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către prima instanță și, după judecată și de instanța de apel, iar criticele avansate de apărătorul inculpatului au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, Colegiul nu vede necesitatea reluării și repetării acestora.

Totodată, se notează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza

chestiunilor de drept, pe când recursul declarat de partea apărării se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel sau în cea a primei instanțe, cu dispunerea achitării în privința lui Guzic Serghei, după cum pretinde apărătorul acestuia.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente *de drept*, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Așadar, instanța supremă nu se va expune cu privire la pretinsele erori prevăzute de pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întrucât autorul cererii de recurs semnalându-le, a eșuat să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza diferită judecării, referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a probatoriului. Totodată, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul, pe calea recursului ordinar, dorește să ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens transformând instanța de recurs ordinar într-o instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Mai mult, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune achitarea inculpatului, după cum se solicită de recurent.

14.2 Colegiul penal lecturând textul recursului înaintat de către inculpat reține că, nu s-a invocat nici un temei de drept prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă, instanța de recurs constată că din textul recursului reiese că autorul critică condamnarea sa, sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii incriminate, motiv care de fapt se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale

infracțiunii respective.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției sale stabilită în comiterea infracțiunii incriminate. Astfel, Colegiul constată că instanțele de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludentei, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Guzic Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal să fie justă și întemeiată.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu precizie soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească prin reluarea motivelor jurisdicției acestor instanțe.

Necătfînd la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut, instanțele inferioare au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate, care au fost întru totul confirmate prin raportul de expertiză judiciară nr. 159 din 09.03.2017 (vol. I, f.d. 47-48), prin care s-a depistat echimoză în jurul ochiului stîng, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contodent dur. Echimoza descrisă se califică ca vătămări corporale neînsemnate. Echimoza putea apărea în cele mai diferite circumstanțe, inclusiv posibil și în cele indicate prin acțiunile traumatică a unui obiect contodent dur cum ar fi pumnul. Vătămări corporale caracteristice pentru opunerea de rezistență nu s-au depistat. Vătămări corporale caracteristice pentru căderea de la înălțimea propriului corp nu s-au depistat. În susținerea concluziei de vinovăție a inculpatului de cele încriminate vin și alte probe ce au fost examinate de către instanțele inferioare minuțios și în coroborare una cu alta.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale. Afirmările recurentului, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului declarat, deoarece, ca probe acestea au fost colectate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător.

Colegiul reiterează că o nouă reapreciere a probelor, după cum solicită recurentul,

nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, iar reaprecierea probelor nu se regăsește printre ele.

La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit, acțiunilor săvârșite de către Guzic Serghei li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 7, 61,75, Cod penal, ținându-se seama de pericolul social al faptei comise, de persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârile judecătorești atacate nu s-au stabilit.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererile de recurs înaintate de avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului și de inculpat nu și-au găsit confirmarea.

15. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe Guzic Serghei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion